



การปฏิบัติตามกฎหมาย เกี่ยวกับการใช้หมวกกันน็อก

การที่กฎหมายจราจรบังคับว่าด้วยการสวมหมวกนิรภัยสำหรับผู้ขับขี่และผู้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์นั้น วัตถุประสงค์ก็เพื่อป้องกันให้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารเมื่อประสบอุบัติเหตุจะสามารถบรรเทาอันตราย โดยเฉพาะจุดสำคัญอย่างศีรษะได้

แต่ในความเป็นจริงผู้ขับขี่และผู้โดยสารไม่ว่ารถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลและรถจักรยานยนต์รับจ้าง ซึ่งถูกกฎหมาย มักไม่ค่อยคำนึงถึง

สำหรับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลนั้น ทั้งผู้ขับขี่และโดยเฉพาะผู้โดยสารส่วนใหญ่ไม่สวมหมวกนิรภัยหรือบางครั้งถือหมวก และเมื่อเห็นตำรวจก็นำหมวกขึ้นมาสวมโดยเอามือทั้งสองข้างจับหมวกทำท่าสวม แต่พอลับตาตำรวจ ก็เอาหมวกถือไว้ ส่วนรถจักรยานยนต์รับจ้างนั้น ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่จะสวมหมวกนิรภัย แต่ผู้โดยสารเกือบทั้งหมดจะไม่สวมหมวก แม้รถจักรยานยนต์กลุ่มนี้จะมีหมวกนิรภัยไว้ให้ผู้โดยสารใส่ แต่ผู้โดยสารไม่ยอมสวมก็เพราะรังเกียจเรื่องความสกปรกภายในหมวก

การที่ผู้ขับขี่และผู้โดยสารไม่ยอมสวมหมวกนิรภัยนี้ จะสร้างปัญหาให้กับสังคมและตัวผู้ขับขี่และผู้โดยสารเอง เพราะเมื่อเกิดอุบัติเหตุจากรถยนต์ชนหรือจักรยานยนต์เกิดล้มอาจเกิดอันตรายถึงพิการ หรือเสียชีวิตได้ แต่ถ้าผู้ขับขี่รวมทั้งผู้โดยสารสวมหมวกนิรภัยไว้ตลอดเวลาเมื่อเกิดอุบัติเหตุก็จะสามารถบรรเทาการบาดเจ็บ โดยเฉพาะศีรษะได้เป็นอย่างดี

การแก้ปัญหาการไม่สวมหมวกนิรภัย นอกจากการเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว การแก้ปัญหาเรื่องผู้โดยสารรังเกียจที่จะสวมหมวกนิรภัยที่มีไว้ให้ ผู้ขับขี่ต้องจัดให้มีวัสดุที่สวมก่อนสวมหมวกนิรภัย ซึ่งวัสดุดังกล่าว มีใช้กันแพร่หลายในต่างประเทศ เช่น ประเทศญี่ปุ่น เมื่อจะเข้าไปเยี่ยมชมสถานที่ประกอบการต่างๆ เพื่อความปลอดภัย สถานประกอบการเขาจะมีหมวกนิรภัยพร้อมทั้งวัสดุรองหมวกให้ผู้เข้าไปในสถานที่เพื่อความปลอดภัย

สำหรับประเทศไทยนั้น ในส่วนรถจักรยานยนต์ถ้ารัฐมองเห็นภัยอันตรายกับผู้ขับขี่และผู้โดยสารรถจักรยานยนต์อย่างจริงจังตามที่กฎหมายกำหนดแล้วควรอย่างยิ่งที่จะศึกษาว่า เหตุใดผู้ขับขี่และผู้โดยสารจักรยานยนต์ไม่ยอมสวมหมวกนิรภัย

ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการรักษากฎหมายคือตำรวจ จะต้องเข้มงวด รวมทั้งหาวิธีที่จะให้มีการสวมหมวกนิรภัยทั้งผู้ขับขี่และผู้โดยสาร โดยเฉพาะผู้โดยสารรถจักรยานยนต์รับจ้าง ต้องบังคับให้ผู้ขับขี่รถประเภทนี้ จัดให้มีวัสดุสวม ก่อนใส่หมวกนิรภัย เพื่อที่จะทำให้เรื่องนี้เกิดขึ้นจริง

ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นสังคมเป็นเป็นรูปธรรม คือการร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ กับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ร่วมกันทำโครงการหมวกนิรภัยร้อยเปอร์เซ็นต์ กล่าวคือ ส่วนของมหาวิทยาลัยนั้น ถ้านักศึกษาผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ไม่สวมหมวกนิรภัย จะห้ามนำรถเข้าภายในมหาวิทยาลัย

ในเวลาเดียวกันมหาวิทยาลัยได้ทำวัสดุรองหมวก แจกจ่ายให้กับวินมอเตอร์ไซค์รับจ้างเพื่อนำไปใช้กับผู้โดยสาร เพื่อมิให้ผู้โดยสารรังเกียจที่จะสวมหมวกนิรภัยที่รัดมิไว้ให้ การทำเช่นนี้ก็เพื่อเป็นตัวอย่างแก่สังคมผู้ใช้รถจักรยานยนต์โดยเฉพาะผู้ที่ใช้จักรยานยนต์รับจ้าง

ปัญหาเรื่องอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ในปีหนึ่งๆ มีมากมาย เพราะรถจักรยานยนต์เป็นพาหนะสำหรับประชาชนในประเทศไทยจำนวนมากและเพิ่มมากขึ้นทุกปี การบังคับให้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารต้องสวมหมวกนิรภัยเป็นการป้องกันที่สำคัญเพราะเป็นการลดอันตรายจากอุบัติเหตุที่เกิดจากการใช้รถจักรยานยนต์ได้มาก